

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 643/2021
15.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослава Аврамовић, адвокат из ..., против туженог „Fair Play 019“ ДОО из Неготина, чији су пуномоћници Марија Тодоровић и Владан Антић, адвокати из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 225/20 од 16.10.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 225/20 од 16.10.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 225/20 од 16.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 225/20 од 16.10.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару П 812/19 од 31.01.2020. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име закупнине за коришћење пословног простора у улици ... број ... у ..., и то за месец октобар 2017. године износ од 300 евра, за месец новембар 2017. године износ од 300 евра, за месец децембар 2017. године, износ од 300 евра и за месец јануар 2018. године износ од 174 евра, све у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС, у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења (став први изреке). Обавезан је тужилац да исплати туженом на име трошкова парничног поступка износ од 105.688,00 динара, у року од осам дана под претњом извршења (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20).

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

У конкретном случају ради се о парници ради исплате закупнине за коришћење пословног простора, у којој одлука о основаности захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народна банка Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате закупнине је поднета дана 10.01.2018. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 127.194,00 динара. Првостепена пресуда је донета 31.01.2020. године. Другостепена пресуда је донета 16.10.2020. године. У овој парници, правноснажном пресудом Основног суда у Зајечару П 74/18 од 13.02.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату закупнине за износ од још 126 евра до тражених 300 евра за јануар 2018. године, износ од 300 евра за фебруар 2018. године и износ од 300 евра за месец март 2018. године (односно укупно за 726 евра). Дакле, укупна вредност предмета спора је 1.800 евра (1074 евра + 726 евра).

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 165. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић